

GERONTOGOGIKA Z TERAPIĄ ZAJĘCIOWĄ

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Psychologia starzenia się i starości		Zo		1		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: Psychologia						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin					liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		razem	
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia teoretyczne [razem]	20	15	10	15	30	1
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Wykłady	17	12	-	-		
• Zajęcia podsumowujące	2	2				
• Przygotowanie do zaliczenia i analiza literatury	-	-	10	15		
Łącznie:	20	15	10	15	30	1
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia teoretyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny						
• samodzielna praca studenta:						
percepcja treści wykładu, studiowanie literatury, przygotowanie do zaliczenia						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Przedmioty wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• Wybrane problemy współczesnej socjologii			• wiedza na temat zjawisk procesów społecznych zachodzących we współczesnych społeczeństwach ze szczególnym uwzględnieniem starości			
Cele zajęć:						
• zapoznanie studentów z procesami biologicznymi, emocjonalnymi, poznawczymi, motywacyjnymi i społecznymi, które mają wpływy na proces starzenia się i starości						
• zapoznanie studentów z psychospołecznym funkcjonowaniem osób w wieku senioralnym						
• zapoznanie studentów z formami wsparcia oraz rolą seniorów w rodzinie i społeczeństwie						
Treści programowe:						
zajęcia teoretyczne:						
numer tematu	treści kształcenia				ilość godzin	
					SS	SNS

1	Zajęcia organizacyjne i podsumowujące	2	2
2	Psychologiczne aspekty starzenia się i starości – wprowadzenie w problematykę	2	1
3	Starzenie się fizjologiczne	3	2
4	Starzenie patologiczne	3	2
5	Teorie przystosowania do starości	2	1
6	Aktywność osób starszych	1	1
7	Człowiek stary w rodzinie i społeczeństwie	2	2
8	Jakość życia osób starszych	3	2
8.	Kolokwium ustne	2	2
Razem zajęć teoretycznych:		20	15

Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.

Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne

Efekty uczenia się dla przedmiotu:

kategoria	numer	treść
wiedza	W_01	zna i rozumie terminologię używaną w pedagogice oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym
	W_02	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym
	W_03	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach
umiejętności	U_01	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
	U_02	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie, na piśmie, podczas debat i dyskusji, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych
kompetencje społeczne	K_01	Jest gotowy do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego

Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów kształcenia:

forma zaliczenia:	
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

sposób zaliczenia zajęć teoretycznych (wykłady):

sposób wyliczenia oceny	Symbol	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	1.	Zaliczenie ustne. Losowanie 3 pytań problemowych spośród zestawu pytań.	K2_W01, K2_W06, K2_W15, K2_U02, K2_U04, K2_K01	100	1
SUMA:				100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za wykład} = \frac{O(w) \times ECTS(w)}{\text{Suma } ECTS}$ <p>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K2_W01				
W_02	K2_W06				
W_03	K2_W15				
U_01	K2_U02				
U_02	K2_U04				
K_01	K2_K01				
Wykaz literatury:					
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):					
<ul style="list-style-type: none"> • Steuden S., Psychologia starzenia się i starości, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2011 • Stuart –Hamilton I., Psychologia starzenia się, Wyd. Zysk i S-ka, Poznań 2006 					
B. Literatura uzupełniająca:					
<ul style="list-style-type: none"> • Oleś P.K., Psychologia człowieka dorosłego, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2011 • Byczewska-Konieczny K., Jak starzeje się nasz umysł?, Wyd. UJ, Kraków 2017 					

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Socjologia starości		Zo		1		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontologii z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: do dyscypliny wiodącej						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin					liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		razem	
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia teoretyczne [razem]	20	15	10	15	30	1
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Wykłady	17	13	-	-		
• Zajęcia podsumowujące	2	1				
• Analiza literatury i przygotowanie do zaliczenia	-	-	10	15		
Łącznie:	20	15	10	15	30	1
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia teoretyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny						
• samodzielna praca studenta:						
percepcja treści wykładu, studiowanie literatury, przygotowanie do zaliczenia						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Przedmioty wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• wybrane problemy współczesnej socjologii			• zjawisk i procesów społecznych zachodzących we współczesnych społeczeństwach • zdolności do analitycznego postrzegania współczesnej rzeczywistości społecznej			
Cele zajęć:						
• zapoznanie studentów z zakresu problematyki dotyczącej społeczno-kulturowych aspektów starości						
• zapoznanie studentów ze stereotypem człowieka starego oraz jego konsekwencjami						
• zapoznanie studentów z sytuacją społeczną, ekonomiczną oraz zawodową seniorów						
Treści programowe:						
zajęcia teoretyczne:						
numer	treści kształcenia				ilość godzin	

tematu		SS	SNS		
1	Zajęcia organizacyjne i podsumowujące	2	1		
2	Starość w perspektywie socjologicznej	2	2		
3	Stereotyp starości i człowieka starego – socjologiczna analiza stereotypów	3	2		
4	Kryzysy okresu starości - zdrowie, niepełnosprawność, choroba, śmierć	3	2		
5	Senior wobec ról społecznych w rodzinie i społeczeństwie	3	2		
6	Starość a płeć, intymność, seksualność	3	2		
7	Aktywność ludzi starych w różnych obszarach życia społecznego	2	2		
8.	Kolokwium ustne	2	2		
Razem zajęć teoretycznych:		20	15		
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.					
Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne					
Efekty uczenia się dla przedmiotu:					
kategoria	numer	treść			
wiedza	W_01	zna i rozumie terminologię używaną w socjologii oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym			
	W_02	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym			
	W_03	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach			
umiejętności	U_01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich także w warunkach nieprzewidywalnych			
	U_02	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie, na piśmie, podczas debat i dyskusji, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych			
kompetencje społeczne	K_01	Jest gotowy do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego			
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów kształcenia:					
forma zaliczenia:					
warunki i kryteria zaliczenia:		<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 			
sposób zaliczenia zajęć teoretycznych (wykłady):					
sposób wyliczenia oceny	Symbol	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	1.	Zaliczenie ustne.	K2_W01. K2_W06	100	1

i weryfikacji efektów uczenia się:	Losowanie 3 pytań problemowych spośród zestawu pytań.	K2_W08, K2_U01 K2_U04, K2_K01	
	SUMA:		100%
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za wykład} = \frac{O(w) \times ECTS(w)}{\text{Suma ECTS}}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>		
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:			
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku		
W_01	K2_W01		
W_02	K2_W06		
W_03	K2_W08		
U_01	K2_U01		
U_02	K2_U04		
K_01	K2_K01		
Wykaz literatury:			
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):			
<ul style="list-style-type: none"> • Szatur-Jaworska B., Podstawy gerontologii społecznej., Wyd. Oficyna Wydawnicza Aspra, Warszawa 2006 • Mossakowska M. (red.), Więcek A., Błędowski P., Aspekty medyczne, psychologiczne, socjologiczne i ekonomiczne starzenia się ludzi w Polsce, Wyd. PolSenior, Poznań 2012 • Bugajska B., Tożsamość człowieka w starości. Studium socjopedagogiczne, Wyd. Usz., Szczecin 2005 			
B. Literatura uzupełniająca:			
<ul style="list-style-type: none"> • Bugajska B. (red.), Młodość i starość - integracja pokoleń, Wyd. Zapol, Szczecin 2010 • Kotlarska-Michalska A., Starość w aspekcie socjologicznym, "Roczniki Socjologii Rodziny", Poznań 2000 • Synak B., Polska starość, Wyd. UG, Gdańsk 2003 			

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Geragogika		Zo + E		5		
Kierunek studiów	Gerontagogika z terapią zajęciową					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontagogiki z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia		osoby prowadzące zajęcia:				
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia teoretyczne [razem]	20	15	40	45	60	
• zajęcia wprowadzające	2	1	-	-		
• wykłady	18	14	-	-		
• analiza literatury, sporządzanie i porządkowanie i percepcja notatek			25	30		
• przygotowanie do kolokwium	-	-	5	5		
• przygotowanie do egzaminu	-	-	10	10		
Zajęcia praktyczne [razem]	30	20	60	70	90	
• zajęcia wprowadzające	2	2	-	-		
• zajęcia audytoryjne	28	18	-	-		
• przygotowanie materiałów na zajęcia i analiza literatury	-	-	40	50		
• przygotowanie i wykonanie projektu	-	-	10	10		
• przygotowanie do kolokwium	-	-	10	10		
Łącznie:	50	35	100	115	150	
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia teoretyczne:			Zajęcia praktyczne:			
• zajęcia z udziałem nauczycieli:			• zajęcia z udziałem nauczycieli:			
wykład informacyjny, wykład problemowy, test wiedzy			dyskusja, analiza tekstu, pokaz			
• samodzielna praca studenta:			• samodzielna praca studenta:			
percepcja treści wykładów, studiowanie literatury			percepcja treści zajęć, przygotowywanie materiałów do dyskusji, projekt			
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			

• Psychologia kliniczna	• Wiedza niezbędna do rozumienia szerokiego kontekstu zdrowego i zaburzonego funkcjonowania człowieka		
Cele zajęć:			
• Zdobycie wiedzy dotyczącej starości jako specyficznej fazy rozwoju człowieka oraz sytuacji trudnych związanych z tym okresem życia.			
• Zdobycie umiejętności dotyczących identyfikowania oraz zabezpieczania potrzeb ludzi starszych.			
• Identyfikacja norm postępowania w kontekście dostosowywania się do warunków psychofizycznych, kulturowych i sytuacyjnych osób w podeszłym wieku.			
Treści programowe:			
zajęcia teoretyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Geragogika czyli pedagogika ludzi starszych (pedagogika starości) w systemie nauk społecznych.	2	1
2.	Rozwój człowieka dorosłego w kontekście kategorii biegu życia.	2	2
3.	Działania edukacyjne i autoedukacja związane z podejmowaniem zadań rozwojowych okresu średniej i późnej dorosłości.	4	2
4.	Potrzeby i problemy osób starszych – działania pomocowe.	4	2
5.	Przejawy homofobii wobec osób starszych – zachowania copingowe.	2	2
6.	Polityka starości w zakresie inicjatyw społecznych, medycznych i profilaktycznych.	4	2
7.	Praca z biografią jako metoda wsparcia rozwoju psychospołecznego (w tym duchowego i komunikacyjnego) osoby starszej.	3	3
8.	Kolokwium	1	1
Razem zajęć teoretycznych:		20	15
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Idea wychowania do starości, w starości i przez starość.	2	1
2.	Osoba dorosła w konfiguracji międzypokoleniowej – środowisko rodzinne, animacja współpracy środowiskowej.	3	2
3.	Działania kompensacyjne, rehabilitacyjne, rewalidacyjne i terapeutyczne na rzecz osób starszych.	3	2
4.	Wymiary jakości życia osób starszych.	3	2
5.	Przegląd metod pracy z osobami starszymi i na rzecz osób starszych.	4	3
6.	Instrumenty oceny geriatrycznej.	4	2
7.	Racjonalne sposoby projektowania i wykorzystywania czasu wolnego w okresie dorosłości.	3	2
8.	Mechanizmy i formy aktywizacji seniorów na rzecz autonomii, odpowiedzialności, świadomości własnych kompetencji.	3	2
9.	Prezentacja i omówienie projektów	4	3
9.	Kolokwium	1	1
Razem zajęć praktycznych:		30	20
Łącznie zajęcia teoretyczne i praktyczne:		50	35
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.			
Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	Student posiada wiedzę dotyczącą koncepcji, modeli oraz interpretacji geragogiki, zna jej powiązania z pedagogiką społeczną, socjologią i psychologią starzenia się.	

	W_02	Student posiada poszerzony zakres terminologii dotyczący rozwoju oraz zmian zachodzących w okresie senioralnym (gerontologia stosowana, edukacja środowiskowa, aktywna/pasywna droga rozwoju, polipatologia, ageizm, jakość życia, edukabilność, wychowanie do starości).
umiejętności	U_01	Student potrafi identyfikować czynniki wspierające seniora w wytyczaniu, realizowaniu celów i zadań życiowych oraz podejmowaniu działań w zakresie przeciwdziałania zjawisku negatywnych stereotypów starości niedołącznej i zależnej oraz odnieść je do konkretnych/projektowanych działań pomocowych.
	U_02	Student potrafi prognozować korzyści i zadania związane z aktywizacją i (auto)edukacją osoby starszej.
	U_03	Student potrafi wykorzystywać narzędzia służące ocenie jakości życia seniora.
kompetencje	K_01	Student jest wrażliwy na problemy społeczne seniorów, gotowy do komunikowania się i współpracy z seniorami oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne na rzecz aktywizacji/opieki/wsparcia społecznego seniorów, wykazuje się inicjatywą i przedsiębiorczością w działaniu na rzecz seniorów
	K_02	Student utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce gerontologicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych dla seniorów

Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:

forma zaliczenia:	Zaliczenie z oceną + egzamin
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

sposób zaliczenia zajęć teoretycznych (wykłady):

sposób wyliczenia oceny	Lp.	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	1.	Kolokwium dotyczące harmonii/dysharmonii rozwoju fizycznego, umysłowego, społecznego osoby starszej.	K2_W11	100%	2
	SUMA:			100%	

sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):

sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	1.	Kolokwium dotyczące wykorzystania warunków kulturowych i sytuacyjnych w	K2_W10	40%	3

		działaniach pomocowych wobec osób starszych.		
	2.	Wykonanie i przeprowadzenie projektu – wsparcie seniorów w środowisku lokalnym (dokumentacja aktywności)	K2_U02 K2_U09 K2_K09 K2_K04	60%
	SUMA:			100%
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za wykład i ćwiczenia} = \frac{O(w) \times ECTS(w) + O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma ECTS}}$			
sposób zaliczenia EGZAMINU				
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %
	1.	Test wiedzy dotyczący zasad wsparcia geragogicznego.	K2_W05 K2_U07	1005
	SUMA:			100%
Sposób zaliczenia CAŁYCH ZAJĘĆ				
sposób wyliczenia oceny końcowej przedmiotu	$OCENA \text{ za przedmiot} = \frac{O(w) \times ECTS(w) + O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma ECTS}} \times 40\% + \text{Ocena za EGZAMIN} \times 60\%$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>			
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:				
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku			
W_01	K2_W10			
W_02	K2_W05, K2_W11			
U_01	K2_U02			
U_02	K2_U09			
U_03	K2_U07			
K_01	K2_K09			
K_02	K2_K04			
Wykaz literatury:				
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):				
<ul style="list-style-type: none"> Uzar K., Wychowanie w perspektywie starości. Personalistyczne podstawy geragogiki, Lublin 2011 Leszczyńska – Rejchert A., Człowiek starszy i jego wspomaganie – w stronę pedagogiki społecznej, Olsztyn 2005 				

- Szatur – Jaworska B., Błędowski P., Dziągcielewska M., Podstawy gerontologii społecznej, Warszawa 2006
- Fabis A., Wawrzyniak I.J., Chabior A., Ludzka starość. Wybrane zagadnienia gerontologii społecznej, Kraków 2015
- Nowicka A., Wybrane problemy osób starszych, Kraków 2008

B. Literatura uzupełniająca:

- Piłkuła N., Senior w przestrzeni społecznej, Warszawa 2010
- Zych A., Człowiek wobec starości. Szkice z gerontologii społecznej, Katowice 1994
- Tomczyk Ł., Edukacja osób starszych. Seniorzy w przestrzeni nowych mediów, Warszawa 2015
- Cybulski M., Waszkiewicz N., Krajewska – Kułak E., Kędziora – Kornatowska K., Psychogeriatrya, Warszawa 2017
- Czerniawska O., Drogi i bezdroża andragogiki i gerontologii, Łódź 2000
- Synak B., Polaka starość, Gdańsk 2002

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Wprowadzenie do terapii zajęciowej		Zaliczenie z oceną + Egzamin		2		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogiki z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:		osoby prowadzące zajęcia:				
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia teoretyczne [razem]	20	15	40	45	60	2
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Wykłady	18	13	-	-		
• Zajęcia podsumowujące	1	1				
• Analiza literatury, porządkowanie notatek, percepcja notatek	-	-	15	20		
• Esej z opisem wybranej metody terapii zajęciowej i jej wykorzystania w procesie wsparcia seniorów	-	-	15	15		
• Przygotowanie do egzaminu	-	-	10	10		
Łącznie:	20	15	40	45	60	2
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia teoretyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny						
• samodzielna praca studenta:						
• percepcja treści wykładu, studiowanie literatury, przygotowanie do zaliczenia, przygotowanie projektu						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• Wybrane problemy współczesnej socjologii			• Ogólna wiedza z zakresu możliwości spędzania czasu wolnego przez seniorów			
Cele zajęć:						
• zapoznanie studentów z ogólnymi założeniami i pojęciami dotyczącymi terapii zajęciowej,						

zapoznanie studentów z rodzajami i strategiami interwencji terapeutycznej w terapii zajęciowej.			
<ul style="list-style-type: none"> zapoznanie studentów z kompetencjami terapeuty zajęciowego 			
Treści programowe:			
zajęcia teoretyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Zajęcia wprowadzające	1	1
2.	Terapia zajęciowa – wprowadzenie, podstawowe pojęcia	1	1
3.	Historia terapii zajęciowej..	1	1
4.	Rodzaje i charakterystyka form terapii zajęciowej	4	3
5.	Modele terapii zajęciowej (Model of Human Occupation, Canadian Model of Occupational Performance, Person-Environment-Occupation Performance, The Kawa Model, Ramy odniesienia (Frames of Reference) w terapii zajęciowej.	4	3
6.	Specyfika i cele terapii zajęciowej w poszczególnych okresach rozwojowych człowieka dorosłego	2	2
7	Praca terapeuty zajęciowego z osobami starszymi – specyfika	2	1
8	Miejsca pracy terapeuty zajęciowego z seniorami	2	1
9	Najnowsze zagadnienia i trendy w terapii zajęciowej	2	1
10	Etyka terapeuty zajęciowego	1	1
Razem zajęć teoretycznych:		20	15
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.			
Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	Zna terminologię stosowaną w terapii zajęciowej	
	W_02	Zna rodzaje, formy i modele terapii zajęciowej	
	W_03	Zna i rozumie rolę terapii zajęciowej w wspomaganium rozwoju człowieka ze szczególnym uwzględnieniem seniora	
	W_04	Zna i rozumie etyczne zasady pracy terapeuty zajęciowego	
umiejętności	U_01	Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w piśmie posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych uzasadnień na tematy dotyczące zagadnień z zakresu terapii zajęciowej z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:			
forma zaliczenia:			
warunki i kryteria zaliczenia:		<ul style="list-style-type: none"> Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 	

100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.					
sposób zaliczenia zajęć teoretycznych (wykłady):					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	1.	Esej z opisem wybranej metody terapii zajęciowej i jej wykorzystania w procesie wsparcia seniorów	W_02; U_01	100%	2
	SUMA:			100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$\text{OCENA za wykład} = \frac{O(w) \times ECTS(w)}{\text{Suma ECTS}}$				
sposób zaliczenia EGZAMINU					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	
	1.	Egzamin ustny	W_01; W_02; W_03; W_04	100%	
	SUMA:			100%	
Sposób zaliczenia CAŁYCH ZAJĘĆ					
sposób wyliczenia oceny końcowej przedmiotu	$\text{OCENA za przedmiot} = \frac{O(w) \times ECTS(w)}{\text{Suma ECTS}} \times 40\% + \text{Ocena za EGZAMIN} \times 60\%$ <p>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K2_W01				
W_02	K2_W05				
W_03	K2_W16				
U_01	K2_U04				
Wykaz literatury:					
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):					
<ul style="list-style-type: none"> Bac A., Terapia zajęciowa, Warszawa 2016 Janus E., Bac A., Kulis A., Smrokowska-Reichmann A., Terapia zajęciowa w geriatricznym, Warszawa 2017 					

- Janus E., Terapia zajęciowa, Warszawa 2017
- Kozaczuk L., Terapia zajęciowa w domach pomocy społecznej, Warszawa 1995

B. Literatura uzupełniająca:

- Szulc W., Arteterapia. Narodziny idei, ewolucja teorii, rozwój praktyki, Warszawa 2011
- Stańko-Kaczmarek M., Arteterapia i warsztaty edukacji twórczej, Warszawa 2013
- Gładyszewska-Cylulko J., Arteterapia w pracy pedagoga, Kraków 2011
- Janus E., Terapeuci zajęciowi w Polsce. Role zawodowe, kształcenie i perspektywy rozwoju zawodu, Warszawa 2018
- Rottermund J., Nowotny J., Terapia zajęciowa w rehabilitacji medycznej. Podręcznik dla studentów i terapeutów, Katowice 2014
- O'Brien Jane C., Hussey Susan M., Introduction to Occupational Therapy, 4th ed., Elsevier 2007
- Janus E., Psychologia w pracy terapeuty zajęciowego, Warszawa 2016

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Dynamika procesu grupowego w pracy gerontologicznej		Zo		1		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontologii z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: Pedagogika 100%						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:		osoby prowadzące zajęcia:				
Instytut Pedagogiki		Nie wpisywać				
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	15	10	15	20	30	1
• Zajęcia wprowadzające	1	1	-	-		
• Ćwiczenia audytoryjne	13	8	-	-		
• Zajęcia podsumowujące	1	1	-	-		
• Studiowanie literatury	-	-	5	10		
• Przygotowanie do prowadzenia warsztatów	-	-	5	5		
• Przygotowanie pracy zaliczeniowej	-	-	5	5		
Łącznie:	15	10	15	20	30	1
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
Dyskusja, omówienie zasad napisania pracy zaliczeniowej, dyskusja, analiza przypadków, praca w grupach, rozwiązywanie zadań problemowych						
• samodzielna praca studenta:						
Percepcja treści wykładów, sporządzanie notatek, studiowanie literatury, przygotowanie materiałów i prezentacja na zajęciach, przygotowywanie do dyskusji, rozwiązywanie zadań problemowych						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• ---			• Umiejętności nawiązywania relacji społecznych, umiejętności interpersonalne i komunikacyjne			
Cele zajęć:						
• Celem zajęć jest przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia zajęć grupowych oraz przekazanie im podstawowej wiedzy dotyczącej dynamiki procesu grupowego.						
Treści programowe:						
zajęcia praktyczne:						

numer tematu	treści kształcenia		ilość godzin		
			SS	SNS	
1	Zajęcia wprowadzające.		1	1	
2	Podstawowe zagadnienia związane z pojęciem grupy – definicja, normy, cele, struktura.		2	1	
3	Przegląd metod pracy z grupą, dynamika procesów grupowych -fazy rozwoju grupy, normy i zasady, role w grupie.		5	3	
4	Techniki pracy nad oporem i kryzysem w grupie. Budowanie zespołu, integracja grupy.		2	2	
5	Trening wybranych umiejętności (komunikacja, asertywność, autoprezentacja).		4	2	
6	Zajęcia podsumowujące.		1	1	
Razem zajęć praktycznych:			15	10	
<p>Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej. Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne</p>					
Efekty uczenia się dla przedmiotu:					
kategoria	numer	treść			
wiedza	W_01	ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych			
umiejętności	U_01	potrafi sprawnie porozumiewać się (w języku rodzimym i obcym – na poziomie B2) przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych			
	U_02	potrafi pracować w zespole; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole			
kompetencje społeczne	K_01	jest gotowy do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego			
	K_02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych na rzecz interesu publicznego, angażuje się we współpracę			
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:					
forma zaliczenia:		Zaliczenie z oceną			
warunki i kryteria zaliczenia:		<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 			
sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):					
sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS

i weryfikacji efektów uczenia się:	1	Przeprowadzenie warsztatów	U_01, U_02, K_01, K_02	50	1
	2	Praca zaliczeniowa	W_01	50	
SUMA:				100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma ECTS}}$ <p>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K2_W07				
U_01	K2_U03				
U_02	K2_U12				
K_01	K2_K01				
K_02	K2_K02				
Wykaz literatury:					
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):					
<ul style="list-style-type: none"> Hamer H., Klucz do efektywności nauczania. Podręcznik dla nauczycieli. Veda, 1993. Hartley, P., <i>Komunikacja w grupie</i>, Zysk i S-ka 2002. Vinogradov, S, Yalom, I. D., <i>Psychoterapia grupowa. Krótki przewodnik dla terapeutów</i>. Instytut Psychologii Zdrowia 2007. 					
B. Literatura uzupełniająca:					
<ul style="list-style-type: none"> Corey, M. S, Corey, G., <i>Grupy. Metody grupowej pomocy psychologicznej</i>. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia 2002. Yalom I., Leszcz M., <i>Psychoterapia grupowa. Teoria i praktyka</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2006. 					

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Teoria i praktyka aktywności fizycznej seniorów		Zo		1		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontologii z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia teoretyczne [razem]	20	15	10	15	30	
• wykłady	20	15				
• przygotowanie do kolokwium			5	8		
• wykonanie konspektu zajęć z seniorem dotyczącego animacji aktywizacji ruchowej			5	7		
Łącznie:	20	15	10	15	30	
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia teoretyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja						
• samodzielna praca studenta:						
percepcja treści wykładu, krytyczna analiza tekstu, przygotowanie konspektu zajęć						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Przedmioty wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• ----			• Podstawowa wiedza w zakresie biologicznego i psychologicznego funkcjonowania organizmu			
Cele zajęć:						
• Określenie prawidłowości kierujących rozwojem fizycznym i motorycznym człowieka w ontogenezie.						
• Znajomość form organizacyjnych kultury fizycznej oraz zasad doboru metod i środków w zachowywaniu i doskonaleniu parametrów sprawności fizycznej i zdrowia seniorów.						
• Wartościowanie wzorów KF w kontekście aktywnego stylu życia seniorów – kształtowanie postaw prosumatycznych i prozdrowotnych osób starszych.						
Treści programowe:						
zajęcia teoretyczne:						
numer tematu	treści kształcenia				ilość godzin	
					SS	SNS
1.	Zajęcia wprowadzające				1	1

2.	Kultura fizyczna współczesnego człowieka i formy w niej uczestnictwa.	2	1
3.	Motoryczność człowieka – aspekty, rodzaje i uwarunkowania.	2	2
4.	Znaczenie profilaktyczne i prozdrowotne aktywności fizycznej.	2	1
5.	Stymulacyjna, adaptacyjna i kompensacyjna funkcja ruchu.	2	1
6.	Zasady i metody rozwoju sprawności fizycznej.	2	2
7.	Idea treningu zdrowotnego osób późnej dorosłości.	2	2
8.	Próby wysiłkowe i testy sprawności fizycznej osób 50+	2	1
9.	Profil kompetencyjny animatora ruchu osób starszych.	2	1
10	Projektowanie programów edukacyjnych w zakresie aktywizacji ruchowej seniorów.	2	2
11	Zajęcia podsumowujące – kolokwium	1	1
Razem zajęć teoretycznych:		20	15

Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.

Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne

Efekty uczenia się dla przedmiotu:

kategoria	numer	treść
wiedza	W_01	Student ma pogłębioną terminologię dotyczącą teorii kształtowania umiejętności ruchowych w dziedzinach kultury fizycznej (aktywność/ sprawność/wydolność fizyczna, dostosowana aktywność ruchowa, hipokinezja, wydolność aerobowa).
	W_02	Student ma poszerzoną wiedzę w zakresie projektowania i zarządzania aktywnym czasem wolnym seniora w aspekcie podnoszenia jakości życia poprzez zróżnicowane aspekty aktywności fizycznej.
umiejętności	U_01	Student potrafi wykorzystywać narzędzia służące optymalizacji ruchu osób starszych.
	U_02	Student potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną w kształtowaniu i wyborze dostosowanej aktywności fizycznej osób starszych służących podnoszeniu ich umiejętności życiowych w życiu codziennym.

Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów kształcenia:

forma zaliczenia:	Zaliczenie z oceną
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

sposób zaliczenia zajęć teoretycznych (wykłady):

sposób wyliczenia oceny	Symbol	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	1.	Kolokwium dotyczące stymulującej, adaptacyjnej, kompensacyjnej i	K2_W05 K2_W11	60%	2

		korekcyjnej funkcji ruchu osób starszych.		
	2.	Konspekt aktywizacji ruchowej seniora jako budowanie kompetencji zdrowotnych w środowisku ich życia.	K2_U02 K2_U07	40%
	SUMA:			100%
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład wg wzoru:	$OCENA \text{ za wykład} = \frac{O(w) \times ECTS(w)}{\text{Suma ECTS}}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>			
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:				
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku			
W_01	K2_W05			
W_02	K2_W11			
U-01	K2_U07			
U-02	K2_U02			
Wykaz literatury:				
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):				
<ul style="list-style-type: none"> Kościńska E., Edukacja zdrowotna seniorów i osób przewlekle chorych, Bydgoszcz 2010 				
B. Literatura uzupełniająca:				
<ul style="list-style-type: none"> Madejski E., Węglarz J., Wybrane zagadnienia współczesnej metodyki wychowania fizycznego, Kraków 2018 Zuchora Z., Myśli i uwagi o wychowaniu fizycznym i sporcie, Warszawa 2000 Żukowska Z., Żukowski R., Zdrowie. Ruch. Fair play, Warszawa 2000 				

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Arteterapia w pracy z seniorami		Zo		3		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej przedmiot:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	30	20	60	70	90	3
• Zajęcia wprowadzające	2	1				
• Ćwiczenia	26	18				
• Zajęcia podsumowujące	2	1				
• Studiowanie literatury			15	20		
• Przygotowanie do zajęć			15	20		
• Opracowanie materiałów na zajęcia i projektów indywidualnych			20	20		
• Przygotowanie do kolokwium			10	10		
Łącznie:	30	20	60	70	90	3
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne: ćwiczenia manualne, dyskusja, prezentacja, analiza materiałów przygotowanych przez studentów						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
ćwiczenia praktyczne i przedmiotowe, metody aktywizujące, pokaz, ćwiczenia symulacyjne, dyskusja						
• samodzielna praca studenta:						
Przygotowanie prezentacji własnych prac i projektów Przygotowanie do kolokwium						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Przedmioty wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• ----			• Podstawowe umiejętności plastyczne, kompozycyjne			
Cele przedmiotu:						
• Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami plastycznymi poprzez wykonywanie ćwiczeń manualnych na zajęciach.						
• Nabycie pewnych umiejętności plastycznych pozwalających na ich korelację w zróżnicowanych działaniach arteterapeutycznych						
• Umiejętność określania podstawowych zadań plastycznych						
• Nabycie pewnych umiejętności przygotowywania rozwiązań metodycznych zajęć plastycznych,						

arteterapeutycznych bez sięgania do gotowych recept			
Treści programowe:			
zajęcia praktyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Wstęp. Zapoznanie studentów z treściami nauczania. Omówienie literatury i kryteriów oceny. Ustalenie możliwości materiałowych Plastycznej Pracowni Warsztatowej oraz sposobów działania w Pracowni Artystycznej.	2	1
	Podstawowa znajomość obszarów sztuki pozwala na stosowanie zasady korelacji elementarnej wiedzy z zakresu historii i teorii sztuki z działaniami artystycznymi, arteterapeutycznymi.	2	1
2.	Wybrane obszary sztuk wizualnych. Kompozycja plastyczna. Rodzaje kompozycji , środki wyrazu , techniki, pracownie. Narzędzia/ uwzględnienie indywidualnych potrzeb seniorów/. Kompozycja rysunkowa. Kompozycja kolorystyczna. Kompozycja trójwymiarowa.	4	3
3.	Kanon jako wzór.	2	2
4.	Martwa natura .Zmysły w sztuce.	3	2
5.	Idea inspiracja. Obserwacja. Poznanie. Refleksja. Wybór zgodny z zainteresowaniami uczestników. Książka artystyczna. Projekty indywidualne.	4	1
6.	Kolokwium	1	1
7.	Przygotowywanie i prezentacja przez studentów własnych prac i projektów / wystawa robocza prac w Pracowni/. Teczka prac z opisem.	10	7
8.	Oceny. Omówienia zajęć	2	2
Razem zajęć praktycznych:		30	20
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.			
Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne			
Efekty kształcenia dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	ma wiedzę o możliwości wykorzystania arteterapii w pracy z seniorami jako specyficznym środowisku wychowawczym	
umiejętności	U_01	posiada umiejętność posługiwania się językiem sztuk plastycznych, potrafi dokonać wyboru technik i materiałów posiada umiejętność twórczego działania/praktyczne sposoby realizacji zaprojektowanej kompozycji/ posiada umiejętność prezentowania własnych projektów plastycznych	
	U_02	potrafi ocenić przydatność rozwiązań działań z obszaru sztuki oraz zainicjować własną strategię twórczą bez sięgania do gotowych recept	
kompetencje społeczne	K_01	posiada umiejętność posługiwania się podstawowym językiem sztuki dla potrzeb inicjowania działań dla seniorów	
Zaliczenie przedmiotu/weryfikacja efektów kształcenia:			
forma zaliczenia:	Zaliczenie z oceną		
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 		

	<p>70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
--	--

sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):

sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów kształcenia:	01	aktywność na zajęciach, ćwiczenia praktyczne, prezentacja wykonanych ćwiczeń	U-01 K-01	50 %	3
	02	projekty indywidualne	W-01,U-02, K_01	20 %	
	03	kolokwium	W-01,U-02	30 %	
SUMA:				100%	

sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma ECTS}}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
---	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć:

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W-01	K2-W13
U-01	K2_U10
U-02	K2_U11
K-01	K2_K07

Wykaz literatury:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

Fragmentaryczna, w zakresie zadanych tematów, znajomość zaproponowanej literatury z zakresu historii sztuki.
Honour H., Fleming J., Historia sztuki świata, wyd. Arkady, Warszawa 2002
Słownik terminologiczny sztuk pięknych/ red. Kubalska – Sulikiewicz K. i in., wyd. PWN, Warszawa 2012
Konieczna K., Arteterapia w teorii i praktyce, Oficyna Wyd., Kraków 2004
Zaorska Z., Dodać życia do lat, Klanza, Lublin 2012

B. Literatura uzupełniająca:

- albumy o sztuce, monografie artystów

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Choreoterapia w pracy z seniorami		Zo		3 ECTS		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	30	20	60	70	90	
• Zajęcia praktyczne	28	18				
• Przygotowanie do ćwiczeń			30	30		
• Sporządzenie scenariusza zajęć i przygotowanie się do przeprowadzenia zajęć choreo terapeutycznych			15	15		
• Przygotowanie do testu			5	5		
• Test sprawdzający wiedzę	1	1				
• Analiza literatury			10	20		
Łącznie:	30	20	60	70	3	
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
<ul style="list-style-type: none"> - Metody dydaktyczne: ćwiczenia audytoryjne: <ul style="list-style-type: none"> a- metoda oparta na obserwacji – pokaz b- metody oparte na słowie – pogadanka i dyskusja c- metody oparte na działaniu – metoda zajęć praktycznych 						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
Zajęcia praktyczne						
• samodzielna praca studenta:						
Analiza literatury, przygotowanie do zajęć i testu, sporządzenie scenariusza						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• -----			• Zdolności ruchowe, zdolności do improwizacji tanecznej			
Cele zajęć:						
<ul style="list-style-type: none"> • poznanie teoretycznych podstaw i założeń terapii poprzez muzykę i ruch • odczucie swojej cielesności i rozwijanie samoświadomości • poznanie własnego ciała, analiza jego funkcji i możliwości • poznanie ćwiczeń uwalniających jednostkę od napięć i otwierających drogę do relaksacji 						

<ul style="list-style-type: none"> • zapoznanie z rodzajami muzyki wykorzystywanymi w zajęciach • rozwijanie wyobraźni i inwencji twórczej 			
<ul style="list-style-type: none"> • rozbudzanie świadomości własnego ciała i jego ruchu z wykorzystaniem technik oddychania i relaksacji • przygotowanie studentów do wykorzystania elementów technik choreoterapeutycznych w zajęciach 			
zajęcia praktyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Teoretyczne założenia choreoterapii	4	2
2.	Tańce w kręgu	5	4
3.	<ul style="list-style-type: none"> • Elementy kinezylogii edukacyjnej oraz ruchu rozwijającego W. Scherborne i elementy Kinezylogii Edukacyjnej 	5	3
4.	<ul style="list-style-type: none"> • Techniki taneczne w choreoterapii, improwizacja taneczna, praca z ciałem, trening odczuwania i relaksacji, elementy techniki Contact Improvisation (improwizacja w kontakcie) 	5	3
5.	<p>Ćwiczenia ruchowe w terapii:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia ruchowe odzwierciedlające przebiegi dynamiczne, agogiczne, artykulacyjne, ćwiczenia koordynacji ruchowej. • ćwiczenia koordynujące prawidłową postawę, sprawność fizyczną i elastyczność kończyn, ruchomość poszczególnych części ciała, skoordynowany ruch całego ciała 	5	3
6.	Ćwiczenia prowadzone przez studentów	5	4
7.	Kolokwium	1	1
Razem zajęć praktycznych:		30	20
<p>Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej. Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne</p>			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	Analizuje literaturę muzykoterapeutyczną w zakresie technik terapeutycznych na poziomie potrzebnym w przyszłej pracy terapeuty	
	W_02	Posiada podstawową wiedzę z zakresu organizacji zajęć choreoterapii	
	W_03	Definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami pogłębiania wiedzy z zakresu muzykoterapii i choreoterapii	
umiejętności	U_01	Tworzy i przeprowadza na grupie ćwiczenia uwalniające jednostkę od napięć i otwierających drogę do relaksacji	
	U_02	Posługuje się elementami ruchowymi (kroki, figury, techniki tańców) z zakresu choreoterapii, Wykorzystuje elementy technik choreoterapeutycznych w zajęciach z seniorami	
	U_03	Posiada umiejętność pracy w zespole	
kompetencje społeczne	K_01	Jest zorientowany na różnorodne formy pomocy terapeutycznej i wykazuje potrzebę ustawicznego doskonalenia swoich umiejętności zawodowych oraz kontaktu i współpracy z innymi specjalistami w ramach wspólnych działań terapeutycznych	
	K_02	Wykazuje kreatywność w poszukiwaniu ciekawych rozwiązań organizacyjnych w działaniach terapeutycznych\	
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:			
forma zaliczenia:	Test sprawdzający wiedze teoretyczną, scenariusz zajęć, przeprowadzenie ćwiczeń		
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na 		

	<p>egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
--	---

sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):

sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	t	test	W_01, W_02	40%	3 ECTS
	s	scenariusz	W_03, U_03	30%	
	ć	Przeprowadzenie ćwiczeń oraz aktywność na zajęciach	U_01, U_02, K_01, K_02	30%	
SUMA:				100%	

sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma } ECTS}$
	<p><i>Szczegółowe zasady zaliczania przedmiotów/modułów określają §27 i §34 Regulaminu studiów Akademii Pomorskiej w Słupsku. Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>

Matryca efektów uczenia się dla zajęć:

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K2_W01,
W_02	K2_W06, K2_W15
W_03	K2_W11
U_01	K2_U02, K2_U07
U_02	K2_U10, K2_U11
U_03	K2_U12
K_01	K2_K06, K2_K07
K_02	K2_K02

Wykaz literatury:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

- E. Konieczna – Arteterapia w teorii i praktyce; Impuls, Kraków, 2003
- C. Hannaford – Zmysłne ruchy które doskonałą umysł; Medyk, W-wa, 1995

B. Literatura uzupełniająca:

- D. Kappert – Archetypy, symbolika ciała, obrazy wewnętrzne; Orion, W-wa, 2004

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Muzykoterapia w pracy z seniorami		Zo		3 ECTS		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	II	
Dyscyplina: Pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	30	20	60	70	90 3 ECTS	
• Zajęcia praktyczne	28	10				
• Przygotowanie do ćwiczeń			30	30		
• Sporządzenie scenariusza zajęć			15	15		
• Przygotowanie do testu			5	5		
• Test sprawdzający wiedzę	2	2				
• Analiza literatury			10	20		
Łącznie:	30	20	60	70	90	
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
<ul style="list-style-type: none"> - Metody dydaktyczne: ćwiczenia audytoryjne: <ul style="list-style-type: none"> a- metoda oparta na obserwacji – pokaz b- metody oparte na słowie – pogadanka i dyskusja c- metody oparte na działaniu – metoda zajęć praktycznych 						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
Zajęcia praktyczne						
• samodzielna praca studenta:						
Analiza literatury, przygotowanie do zajęć i testu, sporządzenie scenariusza						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• teoria muzykoterapii			• Podstawowe umiejętności muzyczne			
Cele zajęć:						
<ul style="list-style-type: none"> • poznanie teoretycznych podstaw i założeń muzykoterapii • zapoznanie z rodzajami muzyki wykorzystywanymi w zajęciach 						
<ul style="list-style-type: none"> • kształtowanie wrażliwości na muzykę i uświadomienie jej wpływu na człowieka • wdrażanie do improwizacji ruchowej, wokalne i instrumentalnej 						
<ul style="list-style-type: none"> • rozwijanie wyobraźni i inwencji twórczej 						

- praktyczna znajomość form i metod muzykoterapeutycznych
- przygotowanie studentów do wykorzystania elementów technik muzykoterapeutycznych w zajęciach z seniorami

Treści programowe:

- Definicja i cele muzykoterapii, Funkcje muzykoterapii
- Formy stosowane w muzykoterapii
- Środki oddziaływań stosowane w muzykoterapii
- Muzyka jako element procesu terapii
- Techniki muzykoterapeutyczne
- Dobór muzyki do zadań terapeutycznych
- Rozplanowanie zajęć muzykoterapeutycznych

zajęcia praktyczne:

numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Teoretyczne założenia muzykoterapii :	4	3
2.	Formy muzykoterapii: aktywna	5	4
3.	Formy muzykoterapii: receptywna	5	3
4.	Techniki muzykoterapeutyczne	5	3
5.	Ćwiczenia ruchowe w terapii	5	3
6.	Ćwiczenia prowadzone przez studentów	5	3
7.	Test	1	1
Razem zajęć praktycznych:		30	20

Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.

Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne

Efekty uczenia się dla przedmiotu:

kategoria	numer	treść
wiedza	W_01	Analizuje literaturę muzykoterapeutyczną w zakresie technik terapeutycznych na poziomie potrzebnym w przyszłej pracy terapeuty
	W_02	Posiada podstawową wiedzę z zakresu organizacji zajęć muzykoterapii
	W_03	Definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami pogłębiania wiedzy z zakresu muzykoterapii i choreoterapii
umiejętności	U_01	Tworzy i przeprowadza na grupie ćwiczenia aktywizujące, relaksujące, rytmizujące
	U_02	Proponuje odpowiednią muzykę do aktywnych i receptywnych technik muzykoterapeutycznych
	U_03	Posiada umiejętność pracy w zespole
kompetencje społeczne	K_01	Jest zorientowany na różnorodne formy pomocy terapeutycznej i wykazuje potrzebę ustawicznego doskonalenia swoich umiejętności zawodowych oraz kontaktu i współpracy z innymi specjalistami w ramach wspólnych działań terapeutycznych
	K_02	Wykazuje kreatywność w poszukiwaniu ciekawych rozwiązań organizacyjnych w działaniach terapeutycznych

Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:

forma zaliczenia:	Test sprawdzający wiedzę teoretyczną, scenariusz zajęć, przeprowadzenie ćwiczeń
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub

	<p>na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
--	--

sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):

sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	t	test	W_01, W_02	40%	3 ECTS
	s	scenariusz	W_03, U_03	30%	
	ć	Przeprowadzenie ćwiczeń oraz aktywność na zajęciach	U_01, U_02, K_01, K_02	30%	
SUMA:				100%	

sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma } ECTS}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć:

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K2_W01,
W_02	K2_W06, K2_W15
W_03	K2_W11
U_01	K2_U02, K2_U07
U_02	K2_U02, K2_U10
U_03	K2_U12
K_01	K2_K06, K2_K07
K_02	K2_K02

Wykaz literatury:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

- Metera A.: Muzykoterapia. Muzyka w medycynie i edukacji, Wydawnictwo Centrum Technik Nauki Metronom, Leszno 2002.
- Radzińska M.: Muzykoterapia dla seniora - http://www.akademiamedycyny.pl/wp-content/uploads/2018/11/Gerontologia_3_2018_11.pdf
- Turek K.: Rola muzykoterapii w zachowaniu sprawności psychofizycznej u osób starszych https://www.dops.wroc.pl/publikacje/sprawny_umysl.pdf

B. Literatura uzupełniająca:

- Kierył M.: Elementy terapii i profilaktyki muzycznej, Warszawa 1996.

- Galińska E. – Czasopismo Muzykoterapia – grupy roboczej Muzykoterapia sekcji Naukowej Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego
- Natanson T.: Wstęp do nauki o muzykoterapii, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1979.
- Konieczna-Nowak L.: Wprowadzenie do muzykoterapii. Impuls, Kraków 2013.
- Kucielczyńska-Krawczyk K.: Profilaktyka muzyczna jako forma pomocy w funkcjonowaniu psychicznym i społecznym człowieka [w:] Siemież M., Aleksandrowicz R. (red.) Arteterapia w aktywizacji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem. Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, Wrocław 2011, s. 89–98.

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Senior w systemie ochrony zdrowia i pomocy społecznej		Zo		3		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	III	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia teoretyczne [razem]	10	10	20	20	30	1
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Wykłady	9	9	-	-		
• Analiza literatury	-	-	10	10		
• Kolokwium ustne podczas konsultacji	-	-	10	10		
Zajęcia praktyczne [razem]	15	15	45	45	60	2
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Ćwiczenia audytorijne	14	7	-	-		
• Analiza literatury, sporządzanie i porządkowanie notatek	-	-	20	20		
• Przygotowanie do zajęć	-	-	15	15		
• Przygotowanie projektu			10	10		
• Prezentacja i omówienie projektu	2	2				
Łącznie:	25	25	65	65	90	3
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia teoretyczne:			Zajęcia praktyczne:			
• zajęcia z udziałem nauczycieli:			• zajęcia z udziałem nauczycieli:			
wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny			Dyskusja,			
• samodzielna praca studenta:			• samodzielna praca studenta:			
percepcja treści wykładu, studiowanie literatury, przygotowanie do zaliczenia			Praca w grupie, burza mózgów, przygotowanie materiałów do dyskusji (gromadzenie argumentów), przygotowanie projektu			
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Przedmioty wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
<ul style="list-style-type: none"> Geragogika Socjologia starości Psychologia starzenia się i starości 			<ul style="list-style-type: none"> Wiedza na temat biologicznych, emocjonalnych, poznawczych, motywacyjnych i społecznych uwarunkowań na proces starzenia się i starości 			

	<ul style="list-style-type: none"> Wiedza na temat psychospołecznego funkcjonowania seniorów Wiedza z zakresu problematyki dotyczącej społeczno-kulturowych aspektów starości Umiejętności identyfikowania oraz zabezpieczania potrzeb ludzi starszych. 		
Cele zajęć:			
<ul style="list-style-type: none"> zapoznanie studentów z formami opieki instytucjonalnej i pomocy społecznej na rzecz seniorów zapoznanie studentów z instytucjami systemu ochrony zdrowia działającymi na rzecz seniorów zapoznanie studentów z organizacjami NGO działającymi na rzecz seniorów zapoznanie studentów z nowoczesnymi metodami wsparcia seniorów 			
Treści programowe:			
zajęcia teoretyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1	Zajęcia wprowadzające	1	1
2	Senior w systemie ochrony zdrowia	4,5	4,5
3	Senior w systemie pomocy społecznej	4,5	4,5
Razem zajęć teoretycznych:		10	10
zajęcia praktyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1	Zajęcia wprowadzające i podsumowujące	1	1
2	Opieka zdrowotna dla seniorów	1	1
3	Instytucje zdrowotne dedykowane seniorom	1	1
4	Formy opieki instytucjonalnej dla seniorów	2	2
5	Formy pomocy społecznej dla seniorów	2	2
6	Instytucje pomocy społecznej dedykowane seniorom	2	2
7	Organizacje pozarządowe działające na rzecz seniorów	2	2
8	Telemedycyna i teleopieka - nowoczesne metody wsparcia seniorów	2	2
9	Prezentacja i omówienie projektów realizowanych jako forma zaliczenia wykładu	2	2
Razem zajęć praktycznych:		15	15
Łącznie zajęcia teoretyczne i praktyczne:		25	25
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.			
Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach instytucji i organizacji społecznych działających na rzecz seniorów oraz zachodzących między nimi relacjach	
	W_02	zna i rozumie terminologię używaną w odniesieniu do seniorów oraz zna i rozumie jej zastosowanie na poziomie instytucjonalnym	
	W_03	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych kierunkach rozwoju polityki społecznej, jej nurtach i systemach, rozumie ich uwarunkowania	
umiejętności	U_01	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych na rzecz seniorów	
	U_02	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie, na piśmie, podczas debat i dyskusji, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych	

		i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień dotyczących seniorów korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych			
	U_03	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych			
kompetencje społeczne	K_01	odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych			
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:					
forma zaliczenia:					
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 				
sposób zaliczenia zajęć teoretycznych (wykłady):					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	1	Zaliczenie ustne. Losowanie 3 pytań problemowych spośród zestawu pytań	W_01, W_02 W_03, U_01 U_02, U_03	100	1
				100%	
sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	1.	Przygotowanie grupowe projektu	W_01, W_02 W_03, U_01 U_03, K_01	50	3
	2.	Grupowa prezentacja ustna projektu	U_02, K_01	50	
	SUMA:			100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za wykład i ćwiczenia} = \frac{O(w) \times ECTS(w) + O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{Suma \ ECTS}$ <p>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				

Matryca efektów uczenia się dla zajęć:	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K2_W08
W_02	K2_W01
W_03	K2_W03
U_01	K2_U02
U_02	K2_U04
U_03	K2_U08
K_01	K2_K06
Wykaz literatury:	
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):	
<ul style="list-style-type: none"> • Ustawa z 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej • Ustawa z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej • Błędowski P., Szatur-Jaworska W.(red.), System wsparcia społecznego osób starszych w środowisku zamieszkania - przegląd sytuacji, propozycja modelu, Raport Rzecznika Praw Obywatelskich, Warszawa 2016 • Mossakowska M., Więcek A., Błędowski P.(red.), Aspekty medyczne, psychologiczne ,społeczne i ekonomiczne starzenia się ludzi w Polsce, Polsenior, Poznań 2012 	
B. Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> • Pieprzyk M., Pieprzyk P., Osoby starsze w systemie ochrony zdrowia w: Ruch prawniczy, ekonomiczny i socjologiczny, rok LXXIV – zeszyt 3 – 2012 • A. Żukiewicz (red.), Ciągłość i zmiana w pomocy społecznej i pracy socjalnej, Kraków 2009 • D. Zalewski, Opieka i pomoc społeczna. Dynamika instytucji, Warszawa 2005 • Zych A. (red.), Starość darem, zadaniem i wyzwaniem, Sosnowiec–Dąbrowa Górnicza 2014 	

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Metodyka terapii zajęciowej seniorów z praktyką		Zo+E		6		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	III	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia teoretyczne [razem]	20	15	40	45	60	2
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Wykłady	19	14	-	-		
• Analiza literatury	-	-	22	22		
• Przygotowanie do zaliczenia	-	-	8	8		
• Przygotowani do egzaminu			10	10		
Zajęcia praktyczne [razem]	20	20	100	100	120	4
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Ćwiczenia audytorijne	18	13	-	-		
• Analiza literatury	-	-	20	20		
• Przygotowanie do zajęć	-	-	20	20		
• Przygotowanie scenariusza zajęć terapii zajęciowej z seniorami z wybranej grupy dysfunkcji – projekt grupowy	-	-	10	20		
• Przeprowadzenie zajęć pokazowych według scenariusza – ewaluacja zajęć						
Łącznie:	40	35	140	145	180	6
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia teoretyczne:			Zajęcia praktyczne:			
• zajęcia z udziałem nauczycieli:			• zajęcia z udziałem nauczycieli:			
wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny			Dyskusja,			
• samodzielna praca studenta:			• samodzielna praca studenta:			
percepcja treści wykładu, studiowanie literatury, przygotowanie do zaliczenia			Praca w grupie, burza mózgów, przygotowanie materiałów do dyskusji (gromadzenie argumentów), przygotowanie projektu.			
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• Wprowadzenie do terapii zajęciowej			Wiedza na temat ogólnych założeń i pojęcia terapii zajęciowej,			

		Wiedza na temat rodzajów i strategiami interwencji terapeutycznej w terapii zajęciowej	
		Wiedza na temat specyficznych kompetencji terapeuty zajęciowego	
Cele zajęć:			
<ul style="list-style-type: none"> • zapoznanie studentów z ogólnymi założeniami i pojęciami dotyczącymi terapii zajęciowej, • zapoznanie studentów z metodami i technikami pracy terapeuty zajęciowego • zapoznanie studentów z kompetencjami terapeuty zajęciowego 			
Treści programowe:			
zajęcia teoretyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Zajęcia wprowadzające	1	1
3	Metodyka terapii zajęciowej w aspekcie rehabilitacji społecznej, leczniczej i zawodowej.	2	2
4	Założenia teoretyczne organizacji i struktury procesu terapii zajęciowej z uwzględnieniem możliwości i deficytów rozwojowych uczestnika terapii zajęciowej	2	2
5	Czynniki warunkujące wybór odpowiednich metod, form, technik i narzędzi terapeutycznych	2	1
6.	Planowanie i realizacja procesu terapii zajęciowej – cele, zadania, etapy, warunki prowadzenia, organizacja pracy, monitorowanie pracy, prowadzenie dokumentacji	4	2
7	Założenia teoretyczne w konstruowaniu, programów, planów oraz konspektów zajęć terapeutycznych.	3	2
8	Komunikacja podczas terapii zajęciowej	2	2
9	Proces grupowy w terapii zajęciowej	2	2
10	Kompetencje terapeuty zajęciowego (generalne i specyficzne)	2	1
Razem zajęć teoretycznych:		20	15
zajęcia praktyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1	Zajęcia wprowadzające	1	1
2	Terapia zajęciowa osób cierpiących na choroby i zaburzenia psychiczne	2	2
3	Terapia zajęciowa osób z niepełnosprawnością intelektualną	2	2
4	Terapia zajęciowa osób w wieku senioralnym	2	2
5	Terapia zajęciowa osób niewidomych i niesłyszących	2	2
6	Terapia zajęciowa osób z zaburzeniami funkcji poznawczych	2	2
7	Terapia zajęciowa z dysfunkcją ruchu	2	2
8	Terapia zajęciowa w chorobach układu krążenia i oddechowego	2	2
9	Prowadzenie zajęć przez studentów według przygotowanych scenariuszy i ewaluacja zajęć	5	5
Razem zajęć praktycznych:		20	20
Łącznie zajęcia teoretyczne i praktyczne:		40	35
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.			
Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			

kategoria	numer	treść
wiedza	W_01	Zna wybrane metody terapii zajęciowej seniorów
	W_02	zna zasady doboru metod terapeutycznych seniorów do ich potrzeb
	W_03	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach
umiejętności	U_01	potrafi zastosować elementy wybranych metod w projektowaniu zajęć terapeutycznych
	U_02	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów z zakresu terapii zajęciowej i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych praktycznych działań terapeutycznych
	U_03	potrafi pracować w zespole; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole
	U_04	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, podczas dyskusji, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące terapii zajęciowej dla seniorów z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych
kompetencje społeczne	K_01	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce terapeutycznej seniorów, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań z zakresu terapii zajęciowej

Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:

forma zaliczenia:	Zaliczenie z oceną + egzamin
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

sposób zaliczenia zajęć teoretycznych (wykłady):

sposób wyliczenia oceny	Lp.	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	1.	Recenzja pisemna i jej ustne uzasadnienie - recenzja artykułu, książki, dotycząca problematyki terapii zajęciowej - podczas konsultacji	U_04	100	2
SUMA:				100%	

sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):

sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
-------------------------	--------	--------------------	------------------------	----------------	-------------

i weryfikacji efektów uczenia się:	1.	Przygotowanie scenariusza zajęć terapii zajęciowej z seniorami z wybranej grupy dysfunkcji – projekt grupowy	U_02; U_03; K_01	50	4
	2	Przeprowadzenie zajęć pokazowych według scenariusza – ewaluacja zajęć	U_01; U_03; K_01	50	
SUMA:				100%	

sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$\text{OCENA za wykład i ćwiczenia} = \frac{O(w) \times ECTS(w) + O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma ECTS}}$
--	---

sposób zaliczenia EGZAMINU

sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %
i weryfikacji efektów uczenia się:	1.	Zaliczenie ustne. Losowanie 3 pytań problemowych spośród zestawu pytań	W_01; W_02; W_03	100
	SUMA:			

Sposób zaliczenia CAŁYCH ZAJĘĆ

sposób wyliczenia oceny końcowej przedmiotu	$\text{OCENA za przedmiot} = \frac{O(w) \times ECTS(w) + O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma ECTS}} \times 40\% + \text{Ocena za EGZAMIN} \times 60\%$ <p>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
---	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć:

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K2_W05
W_02	K2_W12; K2_W15
W_03	K2_W15
U_01	K2_U10
U_02	K2_U09;
U_03	K2_U03
U_04	K2_U04

K_01	K2_K04
Wykaz literatury:	
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):	
<ul style="list-style-type: none"> • Rottermund J., Nowotny J., Terapia zajęciowa w rehabilitacji medycznej. Podręcznik dla studentów i terapeutów, Katowice 2014 • Bac A., Terapia zajęciowa, Warszawa 2016 • Misztal M., Warsztaty terapii zajęciowej : prawo i praktyka "Alpha Pro" Ostrołęka 2005 • Janus E., Bac A., Kulis A., Smrokowska-Reichmann A., Terapia zajęciowa w geriatricy, Warszawa 2017 • Kozaczuk L., Terapia zajęciowa w domach pomocy społecznej, Warszawa 1995 	
B. Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> • Janus E., Terapeuci zajęciowi w Polsce. Role zawodowe, kształcenie i perspektywy rozwoju zawodu, Warszawa 2018 • Janus E., Psychologia w pracy terapeuty zajęciowego, Warszawa 2016 	

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Zakłócenia i bariery komunikacyjne w pracy z seniorem		Zo		2		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	III	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:		osoby prowadzące zajęcia:				
Instytut Pedagogiki		Nie wpisywać				
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	15	15	45	45	60	2
• Zajęcia wprowadzające	1	1	1	1		
• Ćwiczenia audytoryjne	14	14	-	-		
• Analiza literatury	-	-	15	15		
• Przygotowanie do zajęć, sporządzanie notatek i ich percepcja	-	-	15	15		
• Przygotowanie projektów i ich prezentacji	-	-	15	15		
Łącznie:	15	15	45	45	60	2
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
Dyskusja, praca w grupie, burza mózgów, przygotowanie materiałów do dyskusji (gromadzenie argumentów),						
• samodzielna praca studenta:						
przygotowanie projektu, analiza literatury,						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• nie dotyczy			• wiedza z zakresu nauk społecznych i humanistycznych na poziomie studiów pierwszego stopnia			
Cele zajęć:						
• zapoznanie studentów z procesami zachodzącymi w trakcie komunikacji						
• zapoznanie studentów ze specyfiką komunikacji z osobami w wieku senioralnym						
• zapoznanie studentów z rolą procesów komunikacji społecznej i interpersonalnej dla tworzenia oraz funkcjonowania relacji społecznych						
Treści programowe:						
zajęcia praktyczne:						

numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin			
		SS	SNS		
1	Komunikacja jako proces. Modele komunikacji i podstawowe etapy w komunikacji	1	1		
2	Wybrane elementy komunikacji werbalnej i niewerbalnej w pracy z seniorem	2	2		
3	Bariery i ograniczenia w procesie komunikacji z seniorem	3	3		
4	Procesy poznawcze seniora a komunikacja.	3	3		
5	Skuteczne metody komunikacji z seniorami – warsztaty	4	4		
6	Prezentacje projektów studentów - komunikacja w pracy z seniorem – projekt 2 osobowy	3	3		
Razem zajęć praktycznych:		15	15		
<p>Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej. Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne</p>					
Efekty uczenia się dla przedmiotu:					
kategoria	numer	treść			
wiedza	W_01	Student zna i rozumie rolę procesów komunikacji społecznej i interpersonalnej dla tworzenia oraz funkcjonowania relacji społecznych w pracy z seniorem			
	W_02	Posiada wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń w pracy z seniorami, zna i rozumie złożone procesy warunkujące ich występowanie			
umiejętności	U_01	Potrafi używać języka specjalistycznego z zakresu komunikacji i porozumiewać się w sposób klarowny i spójny z osobami pochodzącymi z różnych środowisk.			
	U_02	Student potrafi komunikować się werbalnie, inicjować i utrzymywać interakcje komunikacyjne z seniorami			
kompetencje społeczne	K_01	Student posiada samowiedzę dotyczącą własnego profesjonalizmu w obszarze komunikowania interpersonalnego i społecznego w pracy z seniorami oraz osobistych możliwości i ograniczeń, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem, także podczas zawodowych wyzwań w pracy gerontologicznej			
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:					
forma zaliczenia:	Zaliczenia z oceną				
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 				
sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	1.	Prezentacja projektu komunikacji w pracy z	K2_W08, K2_W12 K2_U01, K2_U04	60	2

efektów uczenia się:		seniorem – projekt 2 osobowy	K2_K01		
	2.	Aktywny udział w warsztatach i samoocena studenta	K2_K01	40	
	SUMA:			100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma } ECTS}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K2_W08				
W_02	K2_W12				
U_01	K2_U01				
U_02	K2_U04				
K_01	K2_K01				
Wykaz literatury:					
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):					
<ul style="list-style-type: none"> Wachtel P., Komunikacja terapeutyczna, Kraków 2012 Sikorski W., Komunikacja terapeutyczna. Relacja pozasłowna, Kraków 2013 Konopka-Nowina M., Felszka W., Małecki Ł.(red.), Komunikacja medyczna dla studentów i lekarzy, Kraków 2018 Makara-Studzińska M., Komunikacja z pacjentem, Lublin 2012 					
B. Literatura uzupełniająca:					
<ul style="list-style-type: none"> Griffin E., Podstawy komunikacji społecznej, Gdańsk 2003 Dobek-Ostrowska B., Nauka o komunikowaniu, Wrocław 2001 Retter H., Komunikacja codzienna w pedagogice, Sopot 2005 Sztejnberg A., Podstawy komunikacji społecznej w edukacji, Wrocław 2001 					

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Psychodrama w pracy z seniorem		Zo		2		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		w zakresie specjalności Gerontogogika z Terapią Zajęciową	IV	
Dyscyplina: Pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:		osoby prowadzące zajęcia:				
Instytut Pedagogiki		Nie wpisywać				
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	15	15	45	45	60	2
• Zajęcia audytoryjne	15	15				
• Analiza literatury i przygotowanie się do zajęć			20	20		
• Przygotowanie wybranych etiud scenicznych na zadany temat			15	15		
• Stworzenie scenariusza zajęć dla seniorów z wykorzystaniem dramy			10	10		
Łącznie:	15	15	45	45	60	2
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
Dyskusja, pokaz						
• samodzielna praca studenta:						
Metody problemowe, inscenizacji						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
<ul style="list-style-type: none"> • Arteterapia w pracy z seniorami • Muzykoterapia w pracy z seniorami • Choreoterapia w pracy z seniorami 			<ul style="list-style-type: none"> • Podstawowa wiedza z zakresu wykorzystania arteterapii, muzykoterapii i choreoterapii w kontekście pracy z seniorami 			
Cele zajęć:						
<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie studentów z dramą jako metodą wspomagania rozwoju seniorów • Przedstawienie wybranych technik dramowych takich jak: etiudy sceniczne, improwizacje • Kształtowanie wrażliwości na potrzeby kulturalne seniorów 						
Treści programowe:						
zajęcia praktyczne:						

numer tematu	treści kształcenia		ilość godzin		
			SS	SNS	
1.	Polska pedagogika dramy – jej początki, inspiracje, rozwój.		2	2	
2.	Psychodrama jako metoda wspomagania rozwoju i budowania dialogu międzypokoleniowego		2	2	
3.	Najczęstsze błędy w dramie jako metodzie pracy z seniorami		1	1	
4.	Techniki dramy: ćwiczenia sensoryczne, żywe obrazy, rzeźby, stopklatki, przygotowujące do realizacji prostych i bardziej złożonych projektów dramy w pracy z seniorami.		10	10	
Razem zajęć praktycznych:			15	15	
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej. Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne					
Efekty uczenia się dla przedmiotu:					
kategoria	numer	treść			
wiedza	W_01	Student ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu działań twórczych za pośrednictwem technik dramowych			
umiejętności	U_01	Potrafi dobrać odpowiednie metody i techniki dramowe w pracy z seniorami i zgodnie z możliwościami rozwojowymi uczestników zajęć			
kompetencje społeczne	K_01	Jest świadomy poziomu swoich umiejętności i rozumie potrzebę doskonalenia w zakresie pracy metodą dramy			
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:					
forma zaliczenia:		Zaliczenie z oceną			
warunki i kryteria zaliczenia:		<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 			
sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):					
sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	S	Scenariusz zajęć dla seniorów z wykorzystaniem dramy	W_01; U_02	60 %	2
	Z	Zadanie: Przygotowanie etiudy scenicznej na zadany temat	K_01	40 %	
SUMA:				100%	

sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma } ECTS}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p><i>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)</i> <i>3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)</i> <i>3,75 – 4,24 – dobry (4,0)</i> <i>4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)</i> <i>4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</i></p>
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K2_W05
U_01	K2_U10
K_01	K2_K01
Wykaz literatury:	
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):	
<ul style="list-style-type: none"> • Bielańska A. (red.), <i>Psychodrama. Elementy teorii i praktyki</i>, Warszawa 2009 • Witerska K. <i>Drama. Przewodnik po koncepcjach, technikach i miejscach</i>, seria Engram, Wydawnictwo „Difin“, Warszawa 2014. • Hamerszmit, M. Winiarek–Kołucka M., <i>Drama łączy pokolenia na przykładzie programu: Seniorzy i młodzi w twórczym działaniu</i>, „Stowarzyszenie Praktyków Dramy STOP-KLATKA“, Warszawa 2013. 	
B. Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> • Maksymowicz L., <i>Ku autokreacji poprzez dramę</i>, „Edukacja“ nr 1, 2004. • Pankowska K., <i>Pedagogika dramy: teoria i praktyka</i>, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2000. 	

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Tanatopedagogika		Zo		2		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontologii z terapią zajęciową	IV	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	20	15	40	45	60	2
• Zajęcia wprowadzające.	1	1				
• Zajęcia audytoryjne	16	16				
• Studiowanie literatury i przygotowanie się do zajęć			20	25		
• Przygotowanie prezentacji w grupach i przygotowanie się do jej obrony podczas zajęć			10	10		
• Przygotowanie eseju z analizy znaczeń śmierci w kontekstach kultury			10	10		
• Prezentacja wybranego zagadnienia (p)	3	3				
Łącznie:	20	15	40	45	60	2
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
analiza tekstów z dyskusją, studium przypadku, pogadanka heurystyczna, dyskusja, praca w zespołach, analiza zdarzeń						
• samodzielna praca studenta:						
studiowanie literatury, przygotowanie materiałów na zajęcia, przygotowanie do dyskusji, przygotowanie do prezentacji wybranego zagadnienia oraz jej przedstawienie na zajęciach, aktywność na zajęciach						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• Warsztaty umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych			• znajomość terminologii pedagogicznej i psychologicznej;			
• Narracje humanistyczne w pedagogice			• umiejętność analitycznego podejścia do owej wiedzy			
Cele zajęć:						
• zapoznanie studentów z problematyką umierania i śmierci, specyfiką przeżywania straty i żałoby oraz prezentacja metod pomocy w przeżywaniu straty i żałoby						
• zapoznanie studentów z ruchem hospicyjnym i udzielanymi formami pomocy paliatywnej, ze szczególnym						

uwzględnieniem pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej dzieciom i młodzieży			
<ul style="list-style-type: none"> pobudzenie studentów do refleksji na temat umierania i śmierci, uświadomienie potrzeby niesienia wszechstronnej pomocy ludziom umierającym i ich rodzinom oraz uświadomienie wymiernych korzyści edukacji w tym zakresie dla osobowościowego rozwoju nauczycieli oraz dla efektywności ich pracy pedagogicznej. 			
Treści programowe:			
zajęcia praktyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1	Zajęcia wprowadzające	1	1
2	Rola osób starszych w procesie uświadamiania kolejnych pokoleń na temat zjawiska śmierci i umierania – przykłady literackie, filmowe i inne teksty kultury	4	3
3	<p>Rozwój ruchu hospicyjnego na świecie i zasady sprawowania opieki paliatywnej. Działania opiekuńcze podejmowane przez zespoły opieki paliatywnej w hospicjach (Opieka medyczna, psychologiczna, pedagogiczna, socjalna, duszpasterska, pomoc rodzinie w okresie żałoby).</p> <ol style="list-style-type: none"> Geneza ruchu hospicyjnego na świecie. Rozwój opieki hospicyjnej w Polsce. Zasady opieki paliatywnej. <p>Opieka paliatywna nad osobami starszymi. Zadania pedagoga w opiece paliatywnej dorosłych.</p>	6	5
4	Po stracie - doświadczenie żałoby	3	2
5	Prezentacja wybranego zagadnienia z zakresu roli pedagoga w opiece paliatywnej dorosłych.	6	4
Razem zajęć praktycznych:		20	15
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.			
Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę z zakresu tanatologii i tanatopedagogiki, oraz o współczesnych kierunkach ich rozwoju, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania	
	W_02	student ma pogłębioną wiedzę na temat śmierci i umierania jako naturalnego etapu rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	
umiejętności	U_01	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji i problemów społecznych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	
	U_02	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	
	U_03	potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań, w tym zawodowych	
kompetencje społeczne	K_01	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą śmiertelnością;; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych w obszarze relacji międzyludzkich; jakości życia, profilaktyki, poszanowania godności człowieka i współuczestniczenia w cierpieniu	
	K_02	odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi,	

		dla których dobra stara się działać, dlatego uzupełnia i doskonali wiedzę i umiejętności z zakresu tanatopedagogiki			
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:					
forma zaliczenia:					
warunki i kryteria zaliczenia:		<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 			
sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	P	Prezentacja	W_01 W_02 U_01 U_02 U_03 K_01 K_02	80%	3
	A	Aktywne uczestnictwo w zajęciach	W_01 W_02 U_01 U_02 U_03 K_01 K_02	20%	
SUMA:				100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma } ECTS}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K1_W05				

W_02	K1_W06
U_01	K1_U07
U_02	K1_U09
U_03	K1_U10
K_01	K1_K05
K_02	K1_K06

Wykaz literatury:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

- Antoszevska B., Binnebesel J., *Porozmawiajmy o śmierci*, Olsztyn 2014
- Binnebesel J.; *Tanatopedagogika w doświadczeniu wielowymiarowości człowieka i śmierci*, Toruń 2013
- Grochmal-Bach B.; *Pedagogiczna refleksja nad życiem i śmiercią*, Kraków 2012
- Kebers C.; *Jak mówić o cierpieniu i śmierci*, Kraków 1994
- Krakowiak P. SAC.; *Strata, osamotnienie, żałoba. Poradnik dla pomagających i osób w żałobie*, Gdańsk 2008
- Kübler-Ross E.; *Rozmowy o śmierci i umieraniu*, Poznań 2007

B. Literatura uzupełniająca:

- Bartoszevska E.; *Formy pomocy dziecku nieuleczalnie choremu i jego rodzinie w hospicjum*, Kraków 2005
- Bréhant J.; *Thanatos – Chory i lekarz w obliczu śmierci*, Warszawa 1993
- Dagiell T. (red.); *Opieka paliatywna nad dziećmi*, Warszawa 2002
- Dodziuk A.; *Nie bać się śmierci*, Warszawa 2001
- Drogoś S., *Człowiek w obliczu śmierci*, Toruń 2002
- Erlbruch W.; *Gęś, śmierć i tulipan*, Warszawa 2008
- Falkowski W., Lewandowska –Tarasiuk E.; Sienkiewicz J.W. (red.); *Hospicja nadziei*. Warszawa 2004
- Górecki M.; *Hospicjum w służbie umierających*, Warszawa 2000
- Górecki M.; *Śmierć i umieranie*. (w:) *Encyklopedia Pedagogiczna XXI wieku*, (red.) Tadeusz Pilch, t. VI, Warszawa 2007
- Keirse M., *Smutek dziecka*, Radom 2005
- Keirse M., *Smutek, strata, żałoba. Jak sobie radzić? Jak pomóc innym*, Radom 2004
- Kromolicka B., *Wolontariusz w służbie człowiekowi umierającemu*, Szczecin 2000
- Łuczak J., Okupny M., Wiczorek-Cuske L., Wesołowski I.; *Organizacja i zasady pracy zespołu opieki paliatywnej*, Poznań 1991
- Nikielski H.; *Z pomocą umierającym*, Warszawa 1989
- Pecyna M. B., *Dziecko i jego choroba*, Warszawa 2000
- Peiretti A., Ferrero B.; *Śmierć. Opowiadania dla dzieci*, Warszawa 2005
- Stelcer B., Block B.; *Miłość i bezpieczeństwo wolne od bólu – refleksje na temat śmierci i żałoby dzieci w szkole*. (w:) *Jak rozmawiać z uczniami o końcu życia i wolontariacie hospicyjnym*. (red.) J. Binnebesel, A. Janowicz, P. Krakowiak, Gdańsk 2009

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Interwencja kryzysowa		Zo		2		
Kierunek studiów	pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		Gerontogogika z terapią zajęciową	IV	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej przedmiot:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	20	15	40	45	60	2
• Ćwiczenia audytoryjne	19	14	-	-		
• Zajęcia podsumowujące – kolokwium	1	1	-	-		
• Studiowanie literatury i przygotowanie do zajęć	-	-	22	25		
• Przygotowanie scenariusza interwencji	-	-	10	10		
• Przygotowanie do kolokwium	-	-	8	10		
Łącznie:	20	15	40	45	60	2
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
wykład wprowadzający: informacja; ćwiczenia audytoryjne: prezentacja problemów i dylematów oraz dyskusja sposobów ich rozwiązywania						
• samodzielna praca studenta:						
percepcja treści zajęć, sporządzanie notatek, studiowanie literatury, przygotowanie do ćwiczeń audytoryjnych, przygotowanie do kolokwium						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Przedmioty wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
Warsztaty umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych			Znajomość rodzajów sytuacji trudnych i możliwości jej przepracowania			
Cele przedmiotu:						
• zapoznanie studenta z zagadnieniami dotyczącymi pojęcia stresu i kryzysu psychologicznego oraz interwencji kryzysowej						
• nabycie przez studenta podstaw umiejętności analizowania i diagnozowania kryzysu psychologicznego oraz stosowania najważniejszych strategii z obszaru interwencji kryzysowej						
• nabycie przez studenta kompetencji rozwiązywania konfliktów, okazywania empatii potrzebującym, a także współpracy z terapeutami w ramach poszerzania swoich kompetencji oraz pogłębiania wiedzy z zakresu interwencji kryzysowej						

Treści programowe:			
zajęcia praktyczne			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Wprowadzenie. Prezentacja sylabusa	1	1
2.	Interwencja kryzysowa: przegląd definicji Pojęcie kryzysu: potoczne oraz psychologiczne rozumienie pojęcia „kryzys”, przegląd definicji	2	1
2.	Cele i charakterystyczne cechy interwencji kryzysowej	1	1
3.	Etapy interwencji kryzysowej: definiowanie problemu, zapewnienie bezpieczeństwa, wspieranie klienta, rozważanie możliwości, układanie planów	2	2
4.	Wybrane strategie indywidualnej interwencji kryzysowej: model Jamesa i Gillilanda, model Hoff, model Robertsa	3	2
5.	Rodzaje sytuacji kryzysowych seniorów: przemiany, sytuacyjne, chroniczne	3	1,5
6.	Czynniki wywołujące kryzys i właściwości zdarzenia kryzysowego: natura zdarzenia, nagłość wystąpienia, czas	2	1,5
7.	Przebieg reakcji kryzysowej- predyspozycje osobowościowe. Zasady pomagania osobom w kryzysie	2	1
8.	Symptomy reakcji kryzysowej: reakcje fizjologiczne, zmiany świadomości, stan emocjonalny, przebieg procesów poznawczych	2	2
9.	Diagnoza i interwencja w przypadku przemocy wobec seniora w rodzinie	1	1
10.	Kolokwium pisemne	1	1
Razem zajęć praktycznych:		20	15
<p>Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej. Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne</p>			
Efekty kształcenia dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	Posiada wiedzę z zakresu funkcjonowania człowieka w sytuacji trudnej w kontekście rozpoznawania oraz możliwości udzielenia pomocy w obszarze interwencji kryzysowej	
	W_02	Zna i rozumie terminologię związaną z interwencją kryzysową, rodzaje i czynniki wywołujące kryzys oraz symptomy reakcji kryzysowej, charakteryzuje etapy i wybrane strategie interwencji kryzysowej,	
umiejętności	U_02	Potrafi opracować plan przebiegu interwencji kryzysowej z uwzględnieniem zasad pomagania seniorom w kryzysie	
kompetencje społeczne	K_01	Dostrzega konsekwencje wpływu sytuacji trudnych oraz kryzysu na funkcjonowanie człowieka oraz potrzebę udzielania pomocy i wsparcia	
Zaliczenie przedmiotu/weryfikacja efektów kształcenia:			
forma zaliczenia:	Zaliczenie z oceną		
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 		

	<ul style="list-style-type: none"> Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 				
sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów kształcenia:	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	1.	Kolokwium	W_01,	50 %	2
	2.	Przygotowanie scenariusza interwencji kryzysowej udzielanej seniorom	U_02	50 %	
	SUMA:			100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej przedmiotu	<p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K2_W06				
W_02	K2_W01; K2_W05				
U_02	K2_U09				
K_01	K2_K07				
Wykaz literatury:					
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):					
<ul style="list-style-type: none"> Kubacka - Jasiocka D., Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych, Warszawa 2010 James R. K., Gilliland B. E., Strategie interwencji kryzysowej, Warszawa 2009 Badura - Madej W., Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej. Poradnik dla pracowników socjalnych, Katowice 1999 					
B. Literatura uzupełniająca:					
<ul style="list-style-type: none"> Pilecka B., Kryzys psychologiczny. Wybrane zagadnienia, Kraków 2004 Kubacka-Jasiocka D., Mudyń K., Kryzys, interwencja i pomoc psychologiczna. Nowe ujęcia i możliwości, Toruń 2008 Strelau J., Zawadzki B., Kaczmarek M., Konsekwencje psychiczne traumy. Uwarunkowania i terapia, Warszawa 2009 					

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Gerontoseksuologia		Zo+E		2		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	IV	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:		osoby prowadzące zajęcia:				
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin					liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		razem	
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia teoretyczne [razem]	20	15	40	45	60	2
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Wykłady	17	13	-	-		
• Zajęcia podsumowujące – zaliczenie wykładów	2	1				
• Analiza literatury, porządkowanie i percepcja notatek	-	-	22	25		
• Przygotowanie do zaliczenia	-	-	8	8		
• Przygotowanie do egzaminu			10	12		
Łącznie:	20	15	40	45	60	2
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia teoretyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny						
• samodzielna praca studenta:						
• percepcja treści wykładu, studiowanie literatury, przygotowanie do zaliczenia						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• Psychologia starzenia się i starości			• Wiedza o psychospołecznym funkcjonowaniu osób w wieku senioralnym			
Cele zajęć:						
• zapoznanie studentów z biologicznymi aspektami seksualności osób w wieku senioralnym						
• zapoznanie studentów z psychologicznymi aspektami seksualności osób w wieku senioralnym						

<ul style="list-style-type: none"> zapoznanie studentów ze społecznymi aspektami seksualności osób w wieku senioralnym 			
Treści programowe:			
zajęcia teoretyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1	Zajęcia organizacyjne	1	1
2	Gerontoseksuologia	2	1
3	Biologiczne determinanty seksualności osób w wieku senioralnym	2	2
4	Psychologiczne determinanty seksualności osób w wieku senioralnym	2	2
5	Społeczne determinanty seksualności osób w wieku senioralnym	2	2
6	Zaburzenia seksualne osób w wieku senioralnym	3	2
7	Aktywność seksualna seniorów – analiza socjoseksuologiczna	3	2
8	Jakość życia seksualnego osób w wieku senioralnym	3	2
9	Zaliczenie wykładów	2	1
Razem zajęć teoretycznych:		20	15
<p>Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej. Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne</p>			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o źródłach i miejscu seksuologii w systemie nauk oraz o jej złożonych przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk	
	W_02	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji seksuologii, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	
	W_03	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	
umiejętności	U_01	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu seksuologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	
	U_02	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie, na piśmie, podczas debat i dyskusji, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	
kompetencje społeczne	K_01	Jest gotowy do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:			
forma zaliczenia:			
warunki i kryteria zaliczenia:		<ul style="list-style-type: none"> Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 	

	<p>90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <ul style="list-style-type: none"> Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 				
sposób zaliczenia zajęć teoretycznych (wykłady):					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	1.	Recenzja ustna artykułu, książki, filmu dotycząca problematyki seksualności osób w wieku senioralnym	K2_W02, K2_W05	100	2
	SUMA:			100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$\text{OCENA za wykład} = \frac{O(w) \times ECTS(w)}{\text{Suma ECTS}}$				
sposób zaliczenia EGZAMINU					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	
	1.	Zaliczenie ustne. Losowanie 3 pytań problemowych spośród zestawu pytań	K2_W02, K2_W05 K2_W06, K2_U02 K2_U04, K2_K01	100	
	SUMA:			100%	
Sposób zaliczenia CAŁYCH ZAJĘĆ					
sposób wyliczenia oceny końcowej przedmiotu	$\text{OCENA za przedmiot} = \frac{O(w) \times ECTS(w)}{\text{Suma ECTS}} \times 40\% + \text{Ocena za EGZAMIN} \times 60\%$ <p>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K2_W02				
W_02	K2_W05				
W_03	K2_W06				
U_01	K2_U02				
U_02	K2_U04				

K_01	K2_K01
Wykaz literatury:	
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):	
<ul style="list-style-type: none"> • Beisert M., Seksualność w cyklu życia człowieka, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2006 • Felsten I., Gerontoseksuologia, Wyd. PWN, Warszawa 1972 • Izdebski Z., Seksualność Polaków, Wyd. UJ, Kraków 2012 • Lew-Starowicz Z., Seks dojrzały. Wyd. PZWL, Warszawa 1988 	
B. Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> • Lew-Starowicz M., Lew-Starowicz Z., Skrzypulec-Plinta V., Seksuologia, Wyd. PZWL, Warszawa 2017 • Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10, Wyd. Vesalius, Kraków-Warszawa 1998 • Bancroft J., Seksualność człowieka, Wyd. Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2011 	

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Psychologia jakości życia		Zo		2		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontologii z terapią zajęciową	IV	
Dyscyplina: psychologia						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	20	15	40	45	60	2
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Wykłady	17	13	-	-		
• Zajęcia podsumowujące – zaliczenie wykładów	2	1				
• Analiza literatury, porządkowanie i percepcja notatek	-	-	22	25		
• Przygotowanie do zaliczenia – projekt programu poprawy jakości życia uwarunkowanej zdrowiem wraz z jego ewaluacją	-	-	8	8		
• Przygotowanie do kolokwium			10	12		
Łącznie:	20	15	40	45	60	2
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
wykład informacyjny, dyskusja, pogadanka heurystyczna, wypełnianie kwestionariuszy, analiza tekstów						
• samodzielna praca studenta:						
• przygotowanie notatek, studiowanie literatury, analiza tekstów kultury, przygotowanie recenzji, przygotowanie do kolokwium						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
• Psychologia starzenia się i starości			• Wiedza o psychospołecznym funkcjonowaniu osób w wieku senioralnym			

Cele zajęć:			
<ul style="list-style-type: none"> zapoznanie studentów z teoretycznym i praktycznym konstruktym jakości życia zapoznanie studentów z czynnikami determinującymi jakość życia zapoznanie studentów z wpływem zdrowia na jakość życia 			
Treści programowe:			
zajęcia teoretyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1	Zajęcia organizacyjne	1	1
2	Jakość życia w psychologii - geneza, uwarunkowania, podstawowe wskaźniki	2	1
3	Wiek a inne wyznaczniki poczucia jakości życia człowieka. - Zmiana PJŻ w czasie. - Pogodne spojrzenie na starość. - Chłodne i zimne spojrzenie na starość	2	2
4	Metody pomiaru jakości życia – kwestionariusze pomiaru jakości życia - Nieco historii - Campbella idea - uniwersalnego wskaźnika zadowolenia z życia - Wyznaczniki jakości życia	4	2
5	Wymiary jakości życia – subiektywny i obiektywny, pozytywny, negatywny,	2	2
6	Zdrowie, szczęście, dobrostan	2	2
7	Jakość życia w kontekście badań	2	2
8	Prezentacja projektów studenckich	4	2
9.	Zaliczenie wykładów – kolokwium	1	1
Razem zajęć teoretycznych:		20	15
Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej.			
Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	Zna czynniki psychospołeczne wpływające na jakość życia ze szczególnym uwzględnieniem jakości życia seniorów	
	W_02	Zna wymiary jakości życia i wybrane metody pomiaru jakości życia	
umiejętności	U_01	Potrafi zaprojektować program poprawy jakości życia uwarunkowanej zdrowiem i dokonać jego ewaluacji	
kompetencje społeczne	K_01	Jest gotowy do podejmowania działań mających na celu poprawę jakości życia seniorów	
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:			
forma zaliczenia:	Zaliczenie z oceną		
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 		

	<ul style="list-style-type: none"> Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. 				
sposób zaliczenia zajęć praktycznych					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	Sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	1.	projekt programu poprawy jakości życia uwarunkowanej zdrowiem wraz z jego ewaluacją	U_01; K_01	50%	2
	2	Kolokwium	W_01; W_02	50%	
SUMA:				100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej przedmiotu	<i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i> 3,0 – 3,24 – <i>dostateczny (3,0)</i> 3,25 – 3,74 – <i>dostateczny plus (3,5)</i> 3,75 – 4,24 – <i>dobry (4,0)</i> 4,25 – 4,74 – <i>dobry plus (4,5)</i> 4,75 – 5,0 – <i>bardzo dobry (5,0)</i>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K2_W11; K2_W15				
W_02	K2_W11				
U_01	K2_U09				
K_01	K2_K02				
Wykaz literatury:					
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):					
<ul style="list-style-type: none"> Czapiński J. (red.), Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008 Bańka A. (red.), Psychologia jakości życia, Wyd. Stowarzyszenie Psychologia i Architektura, Poznań 2005 Linley P.A., Joseph S. (red.), Psychologia pozytywna w praktyce, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007 Derbis, R. (2000). Doświadczanie codzienności. Częstochowa: Wydawnictwa WSP Cz-wa. <i>Część teoretyczna dotycząca jakości życia</i> 					
B. Literatura uzupełniająca:					
<ul style="list-style-type: none"> Gawor A., Głębocka A. (red.), Jakość życia współczesnego człowieka -wybrane problemy. Wyd. Impuls, Kraków 2008 Czapiński J., Panek T. (red.), Diagnoza społeczna 2015. Warunki życia Polaków, Wyd. Rada Monitoringu Społecznego, Warszawa 2015 Trzebińska E., Psychologia pozytywna, Wyd. Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008 					

Nazwa zajęć:		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
Nazwa: Psychogeriatrya		Zo		2		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		W zakresie gerontologii z terapią zajęciową	IV	
Dyscyplina: pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	20	17	40	43	60	2
• Zajęcia wprowadzające	1	1				
• Ćwiczenia audytorjne	17	12	-	-		
• Zajęcia podsumowujące – kolokwium	2	2				
• Analiza literatury i przygotowanie do zajęć	-	-	30	33		
• Przygotowanie do kolokwium ustnego	-	-	10	10		
Łącznie:	20	17	40	43	60	2
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia praktyczne:						
• zajęcia z udziałem nauczycieli:						
Wykład informacyjny – wprowadzający, dyskusja, pogadanka heurystyczna, analiza tekstu, pokaz						
• samodzielna praca studenta:						
praca w grupie, burza mózgów, przygotowanie materiałów do dyskusji (gromadzenie argumentów), przygotowanie projektu						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
<ul style="list-style-type: none"> Gweragoga Psychologia starzenia się i starości 			<ul style="list-style-type: none"> wiedzy dotyczącej starości jako specyficznej fazy rozwoju człowieka oraz sytuacji trudnych związanych z tym okresem życia. Wiedza o psychospołecznym funkcjonowaniem osób w wieku senioralnym 			
Cele zajęć:						
<ul style="list-style-type: none"> zapoznanie studentów z wielkimi zespołami geriatrycznymi zapoznanie studentów z zespołami otępiennymi zapoznanie studentów z psychologicznymi aspektami funkcjonowania osób w wieku senioralnym 						
Treści programowe:						

zajęcia praktyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1	Zajęcia wprowadzające	1	1
2	Wielkie zespoły geriatryczne	3	2
3	Charakterystyka wybranych procesów poznawczych	3	2
4	Przesiewowe narzędzia do oceny funkcjonowania poznawczego	3	3
5	Zespoły otępienne	4	4
6	Funkcjonowanie psychologiczne w okresie senioralnym	4	3
7	Kolokwium ustne	2	2
Razem zajęć praktycznych:		20	17
<p>Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej. Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne</p>			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	zna i rozumie terminologię używaną w psychogeriatrici oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym	
	W_02	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	
	W_03	ma uporządkowaną wiedzę o funkcjonowaniu poznawczym i psychologicznym seniorów, formach pomocy i działalności terapeutycznej, pogłębionych w wybranych zakresach	
umiejętności	U_01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zespołów otępiennych i wielkich zespołów geriatrycznych przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich także w warunkach nieprzewidywalnych	
	U_02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii, nauk o zdrowiu oraz powiązanych z nimi dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych na rzecz seniorów	
kompetencje społeczne	K_01	Jest gotowy do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego jako warunku profesjonalizmu w pracy gerontologa	
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:			
forma zaliczenia:			
warunki i kryteria zaliczenia:	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 		

100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.					
sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):					
sposób wyliczenia oceny i weryfikacji efektów uczenia się:	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
	2	Zaliczenie ustne. Losowanie 3 pytań problemowych spośród zestawu pytań	W_01, W_02 W_03, U_01 U_02, K_01	55	
SUMA:				100%	
sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma } ECTS}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
Matryca efektów uczenia się dla zajęć:					
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku				
W_01	K2_W01				
W_02	K2_W06				
W_03	K2_W15				
U_01	K2_U01				
U_02	K2_U02				
K_01	K2_K01				
Wykaz literatury:					
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):					
<ul style="list-style-type: none"> • Cybulski M., Waszkiewicz N., Krajewska-Kułak E., Kędziora –Kornatowska E. (red.), Psychogeriatrya, Warszawa 2017 • Owczarek K., Łazarewicz M.A.(red.), Poradnik opiekuna seniora. Pogoda na starość, Warszawa 2018 • Leszek J. (red.), Choroba Alzheimera – wybrane zagadnienia biologiczne i kliniczne, Wrocław 2016 • Byczewska-Konieczny K., Jak starzeje się umysł. O funkcjonowaniu poznawczym osób starszych i jego zróżnicowaniu, Kraków 2017 					
B. Literatura uzupełniająca:					
<ul style="list-style-type: none"> • Armstrong C.L, Morrow L. (red.), Neuropsychologia medyczna,t1, t2, Warszawa 2014 • Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10, Kraków-Warszawa 2000 • Talarowska M., Gałecki P.(red.), Zaburzenia funkcji poznawczych w wybranych chorobach somatycznych, Wrocław 2013 					

Nazwa zajęć: Praktyka zawodowa w zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową		Forma zaliczenia:		Liczba punktów ECTS		
		Zo		2		
Kierunek studiów	Pedagogika					
Charakterystyka zajęć:						
Profil studiów	Poziom studiów	Zajęcia obowiązkowe dla studentów		Zajęcia do wyboru	Semestr/y	
ogólnoakademicki	SDS	tak		w zakresie gerontogogiki z terapią zajęciową	IV	
Dyscyplina: Pedagogika						
nazwa jednostki prowadzącej zajęcia:			osoby prowadzące zajęcia:			
Instytut Pedagogiki						
Podział czasu kształcenia z uwzględnieniem nakładu pracy studenta:						
formy zajęć/ samodzielnej pracy studenta	liczba godzin				liczba punktów ECTS	
	N (nauczyciel)		S (student)			razem
	SS	SNS	SS	SNS		
Zajęcia praktyczne [razem]	-	-	90	90	90	3
<ul style="list-style-type: none"> Uczestnictwo w pracy placówki i przygotowanie oraz wykonanie zadań zleconych przez opiekuna, Przygotowanie i prowadzenie dziennika praktyk 	-	-				
Łącznie:	-	-	90	90	90	3
N – zajęcia z nauczycielem; S – samodzielna praca studenta; SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne.						
Metody dydaktyczne:						
Zajęcia praktyczne:						
<ul style="list-style-type: none"> zajęcia z udziałem nauczycieli: 						
-						
<ul style="list-style-type: none"> samodzielna praca studenta: 						
Zapoznanie z literaturą, przygotowanie i prowadzenie dziennika praktyk, obserwacja zajęć/czynności wykonywanych przez pracowników w danej placówce, zapoznanie z dokumentacją placówki, uczestnictwo w zajęciach w placówce						
Wymagania formalne związane z dopuszczeniem studentów do zajęć:						
Zajęcia wprowadzające:			Wymagania wstępne:			
<ul style="list-style-type: none"> Wprowadzenie do terapii zajęciowej Metodyka terapii zajęciowej seniorów Zakłócenia i bariery i w pracy z seniorem 			<ul style="list-style-type: none"> Wiedza i umiejętność stosowania metod i technik pracy terapeuty zajęciowego Umiejętność komunikacji z osobami w wieku senioralnym 			
Cele zajęć:						
<ul style="list-style-type: none"> Celem praktyki specjalnościowej jest zintegrowanie teoretycznych treści i kompetencji uzyskanych podczas studiów z programami działań realizowanych w placówkach dedykowanych seniorom funkcjonujących w ramach systemu ochrony zdrowia, pomocy społecznej oraz instytucji i organizacji, w tym organizacji pozarządowych (NGO) działających na rzecz seniorów. Koncepcja praktyk zakłada stworzenie studentom odpowiednich warunków do zdobycia doświadczenia zawodowego, umiejętności praktycznych, organizacyjnych oraz zaznajomienia z różnymi metodami, technikami, programami oddziaływań pedagogicznych, terapeutycznych w poszczególnych rodzajach placówek. Przygotowanie studenta do podjęcia przyszłej pracy zawodowej. 						
Treści programowe:						

zajęcia praktyczne:			
numer tematu	treści kształcenia	ilość godzin	
		SS	SNS
1.	Organizacja, specyfika, podstawy prawne, warunki pracy danej placówki, organizacji	10	10
2.	Obowiązki, obszar zadań i warunki pracy poszczególnych pracowników placówki	5	5
3.	Asystowanie i/lub samodzielne wykonywanie różnych zadań merytorycznych zleconych przez opiekuna praktyki w placówce	70	70
4.	Przygotowanie dokumentacji dotyczącej praktyki studenckiej (dziennika praktyk)	5	5
Razem zajęć praktycznych:		90	90
<p>Uwaga: podział dotyczy zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli lub zajęć na platformie e-learningowej. Użyte skróty: SS – studia stacjonarne; SNS – studia niestacjonarne</p>			
Efekty uczenia się dla przedmiotu:			
kategoria	numer	treść	
wiedza	W_01	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach	
	W_02	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w wybranych zakresach	
	W_03	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	
umiejętności	U_01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich także w warunkach nieprzewidywalnych	
	U_02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	
	U_03	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	
kompetencje społeczne	K_01	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych	
	K_02	odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych	
	K_03	jest wrażliwy na problemy społeczne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne, wykazuje się inicjatywą i przedsiębiorczością	
Zaliczenie zajęć/weryfikacja efektów uczenia się:			
forma zaliczenia:			
warunki i kryteria zaliczenia:		<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub 	

	<p>na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. • Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
--	--

sposób zaliczenia zajęć praktycznych (ćwiczenia):

sposób wyliczenia oceny	Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %	Punkty ECTS
i weryfikacji efektów uczenia się:	1.	Ocena przydatności do zawodu z wynikiem pozytywnym wyrażonym oceną (od 3 do 5)	K2_W06, K2_W08 K2_W10, K2_U01 K2_U02, K2_U07 K2_K04, K2_K06 K2_K07	100%	2
SUMA:				100%	

sposób wyliczenia oceny końcowej za wykład i ćwiczenia wg wzoru:	$OCENA \text{ za } \acute{c}wiczenia = \frac{O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{Suma \ ECTS}$ <p><i>Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>				
---	---	--	--	--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć:

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K2_W06
W_02	K2_W08
W_03	K2_W10
U_01	K2_U01
U_02	K2_U02
U_03	K2_U07
K_01	K2_K04
K_02	K2_K06
K_03	K2_K07

Wykaz literatury:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

- Podstawy prawne i organizacyjne jednostki

- Ustawa o ochronie danych osobowych
- Regulamin wewnętrzny instytucji

B. Literatura uzupełniająca:

- Literatura zawodowa